

ĂNIMALE DE COMPANIE

— ȘI —

STĂPÂNII LOR FAIMOȘI

Ilustrații de Katherine Quinn

Traducere din limba spaniolă de
Maria-Magdalena Trandafir

↔ 04 ↔

Granizo

UN CERB
ÎN CASA AZUL
(CASA ALBASTRĂ)

↔ 10 ↔

Pinka

MUZA
VIRGINIEI WOOLF

↔ 16 ↔

Babou

„PISICA PICTATĂ”
A LUI DALÍ

↔ 22 ↔

Diamond

BIJUTERIA UNUI
MATEMATICIAN ILUSTRU

↔ 28 ↔

Snowball

MOTANUL NOROCOS

↔ 34 ↔

Pluto și Elia

DOUĂ MODELE
PERFECTE

↔ 40 ↔

Bo și Chia

GEORGIA O'KEEFFE
ȘI CĂINII CHOW-CHOW

↔ 06 ↔

Archie

UN AMIC
DEVOTAT

↔ 12 ↔

Grip

PERSONAJUL
ÎMPĂIAT

↔ 18 ↔

Bibo

UN CADOU ANIVERSAR
EXOTIC

↔ 24 ↔

Lump

ȘTRENGARUL
ȘI ARTISTUL

↔ 30 ↔

Pisici muzicale

SAU ARTA DE A
DENUMI PISICILE

↔ 36 ↔

Choupette

O CELEBRITATE
MASS-MEDIA

↔ 08 ↔

Katze

SUFLETUL PERECHE
AL LUI KLIMT

↔ 14 ↔

Caimanii adoptați

EXTRAVAGANȚELE
LUI DOROTHY

↔ 20 ↔

Yofi

AJUTORUL
PSIHIATRULUI

↔ 26 ↔

Graurul imitator

ȘI ÎNMORMÂNTAREA LUI
SOLEMNĂ

↔ 32 ↔

Puce

O PISICĂ NEGRĂ
PENTRU ARTISTUL CULORILOR

↔ 38 ↔

Stanley și Boodge

PARTE DIN
FAMILIE

↔ 42 ↔

Bimbo II

KLEE ȘI
„ÎNGERUL SĂU ALB”

LBRIS

We view
books

Granizo

→ UN CERB ÎN CASA AZUL (CASA ALBASTRĂ) ←

Frida Kahlo a fost o pictoriță mexicană, originală atât în privința artei sale, a modului de viață, cât și în cel de a se pieptăna și îmbrăca. Îi plăcea să-și facă autoportrete și se picta exact așa cum era: cu sprâncenele dese și cu corpul plin de cicatrici ca urmare a numeroaselor operații suferite din cauza unui accident care avusese loc în adolescență.

S-a născut, a trăit și a murit în Casa Azul, situată într-un cartier al orașului Ciudad de México. Un nume atât de potrivit pentru casa celei care avea să ajungă o pictoriță universală! Întrucât se deplasa cu dificultate, curtea era locul preferat al Fridei. Ea și soțul său, Diego Rivera, artist la rândul lui, au transformat-o într-un spațiu plin de natură, prin care se plimbau în voie exoticele lor animale de companie. Acolo, Diego construise o mică piramidă aztecă, pe care vulturul său pescar o murdărea în permanență cu excrementele sale. Astfel, de supărare, și-a numit pasărea Gertrudis Caca Blanca. Frida, în schimb, se purta afectuos cu toate animalele. Încerca să educe maimuțele impertinente, le dădea de mâncare papagalilor călugăr, se juca cu domnul Xólotl, unul dintre câinii rari din rasa mexicană fără păr, sau îl alinta pe Granizo, puiul de cerb iubitor pe care îl crescuseră în casă, ca pe un animal de companie. Granizo a

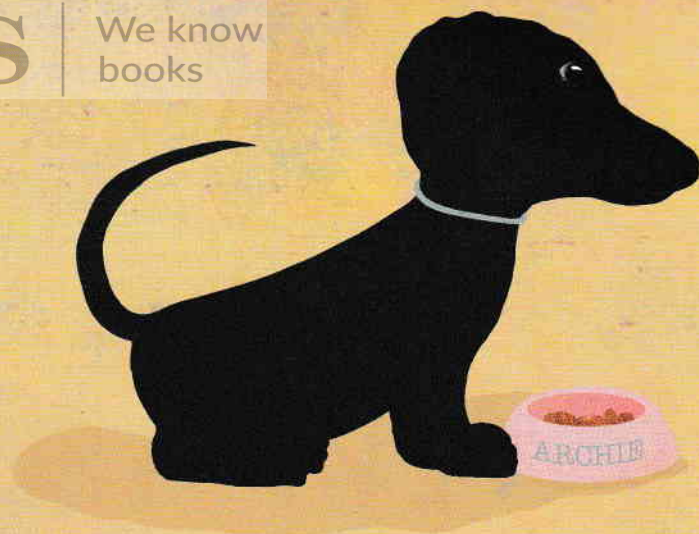
crescut, îi ieșiseră și cornițele, dar asta nu-l împiedica să se cuibărească în pat, lângă artistă.

Animalele nu au reprezentat doar o companie pentru Frida, ci au servit drept modele în operele ei, prin intermediul cărora aceasta și-a exprimat emoțiile. Granizo apare în două dintre cele mai importante: *La mesa herida* (*Masa rănită*), cel mai mare tablou al Fridei, unde se află și un pui de cerb cu pete albe, iar șase ani mai târziu, deja adult acum, în faimosul *El venado herido* (*Cerbul rănit*). Acolo s-a pictat pe ea însăși sub forma unui cerb rănit, fără scăpare, atunci când a aflat că medicina nu mai avea cum să o ajute să se facă bine.

Frida Kahlo (1907-1954)

La optsprezece ani a fost victima unui accident, în timp ce se întorcea cu autobuzul acasă de la școală. Accidentul a fost atât de grav, încât a lăsat-o cu sechele pe viață: făcea eforturi mari să se miște și să meargă, nu putea să aibă copii, a fost supusă la treizeci și două de operații și a ajuns să zacă în pat, de unde a și pictat. Pictura și animalele sale de companie au reprezentat cea mai mare alinare în timpul durerilor.

Archie

↪ UN AMIC DEVOTAT ↩

Andy Warhol, tatăl artei pop, nu era foarte convins dacă să-și ia sau nu un câine, pentru că în copilărie, în Pittsburgh, avusese doar pisici. Asta până în 1973, de Crăciun, când a sosit Archie, un teckel cu păr scurt, negru, care avea să ocupe un loc foarte important în viața sa. La acea vreme, Warhol era deja un artist faimos datorită ilustrațiilor sale și pentru faptul că transformase în creații artistice obiecte populare din cultura americană, de aici și conceptul de artă *pop*. El picta serii de imagini cu aceeași temă, dar cu diferite fațete și culori, fie că erau cutii de supă Campbell, sticle de Coca-Cola, benzi desenate, artiști de la Hollywood sau animale, multe animale. Era ceva atât de diferit față de pictura tradițională și, în același timp, ceva atât de apropiat și de ușor de înțeles, încât toți doreau să aibă un Warhol în casa lor.

Fiind un artist faimos, era invitat la multe evenimente, la care se ducea doar cu micuțul Archie în brațe, ca și când ar fi fost o parte inseparabilă a propriei persoane. Dacă era un restaurant de lux, îl puneă în poală și îl acoperea cu șervețelul, iar dacă era un interviu, devia către câine întrebările la care nu dorea să răspundă, spunându-i: „Vorbește, Archie, vorbește!”. Dar cum Archie era la fel de

tăcut ca Andy, nu obținea nici măcar un lătrat din acel bot micuț și alungit. Purtând la gât o plăcuță de aur de la Tiffany, o casă de bijuterii foarte luxoasă din New York, Archie părea că se bucură de camerele de filmat la fel de mult ca stăpânul său. Asta până când, în 1976, Andy i-a găsit un companion, pe Amos, un teckel cu blănița maro, deloc interesat de acțiunile sociale, care voia doar să facă ceea ce face un câine normal. Astfel, Archie a fost rupt de viața faimoasă, fiind lăsat să alerge de colo-colo, împreună cu Amos. În acel an, artistul și-a imortalizat cei doi câini de câte ori a avut ocazia, folosind același titlu: *Archie și Amos*. Cei doi câini teckel au fost singurii care i-au ținut companie lui Warhol în ultimii săi ani de viață.

Andy Warhol (1928-1987)

Mare iubitor de animale, Warhol a realizat seria *Specii pe cale de dispariție* și și-a extins domeniul de activitate, făcând portrete ale animalelor de companie aparținând clienților săi.

LIBRIS

We know
books

